

קונטרס דעת תורה השמר לך "פּען" חלק ג' מספר אבן מקיר תזעק

אור הזוהר 555 ★ אדר א' תשע"ד

חלק מג

מפעל הזוהר העולמי

בנשיאות נ"ק אדמו"ר מהאלמין שליט"א מחבר למעלה מאלף ספרים טל: 0527651911

גרועי הצריקים אומרים ללמוד זוהר הקדוש

רבי שלום יהודה גרוס
האדמו"ר מהאלמין
נשיא מפעל הזוהר העולמי

הקצבים מעיר קראקא עברו לארצות הברית מצב הכשרות בארצות הברית לפני מאה שנה ולמעלה

מאמרים
בהמשכים

בהמות טרפות על כל מאה בהמות שחוטות הרי שעתה יש בסך הכל 18 טריפות, כל זה קרה במשך שלש השנים האחרונות שבהם עוד הייתי שוחט.

פעם אחת קרה לי שוחט מבודקי פנים ולוחש לי באוזן, שבשל הלחץ הרב והמהירות המופרזת הוא נאלץ לעתים לדלג על בדיקת הבהמות, והוא מצביע על בהמה שהוא לא הספיק לבדקה והוא חושב שצריך לקבוע אותה כטריפה, וכשהרב החל לדבר אל השוחטים והבעלי בתים מדוע נוהגים כך, השיבו לו: "איך לך מה להתערב זה לא ענין, אנחנו יודעים בשחיטה יותר ממך, מי הביא אותך לכאן בכלל, ואם הדבר אינו מוצא חן בעיניך אתה יכול לקום וללכת, ומחר יהיה לנו רב אחר..." הרב נבהל כשהוא שמע את הדברים הללו הוא היה חיוור כסיד, אך הממונה על המקום כבר יכל לעשות את כל אשר עלה על רוחו, והיה נכנס לחדר הקירור ושם היה נוהג "להשלים" את הבהמות, הוא היה נוטל מן הטריפה חלקי אברים ומניח אותם אצל הכשרה ואיש לא יכל להגיד לו דבר.

כשראיתי זאת רצתי במהירות לרב וסיפרתי לו על כך, והרב השיב, בשבוע שוחטים כאן 3000 בהמות וגם אם יש ביניהם שנים או שלשה טריפה הרי שהם בטלים ברוב, וכשראיתי זאת החלטתי שהמקום יותר לא בשבילי ועזבתי מיד את המקום.

בחודש סבת תרפ"ג פורסם בעיתון היהודי "דאס אידישע ליכט" כתבה תחת הכותרת "עד מת" כתב אותו הרב שרגא פיינזיס מנדלוביץ, שהיה ידוע כלמדן, ויהודי ירא שמים, וכמי שעמד בפרץ וגילה את הפצע הנורא של אכילת טריפות בעיר ניו יורק. במאמר המערכת הבהירו וכתבו: "לדאבוננו כל מה שהוא כותב שם הכל אמת ויציב, הכשרות ירדה עד לדיוטא התחתונה, ושורת הפקרות נוראה, סקנדל גורא ולכן נכשלים הרבה באכילת נבלות וטריפות ובמיוחד אלו אשר רוצים בכל לב לשמור שבעל שולחנם לא יעלה חלילה טריפה.

באותן הזמנים שחטו 3000 בהמות לשבוע, בכל יום 600 בהמות כאשר בכל שעה שוחטים 60 שוורים בשעה אחת (פירושן של דברים שכל שחיטה ובדיקה וכל הכרוך בהכנת הבהמה, לא לקח יותר מדקה אחת לכל בהמה). ולעתים קרה גם שהספיקו בשעה אחת גם 80 בהמות, בשעה הזו היו חייבים להספיק כל מה שהשוחט צריך לעשות כולל הבדיקות, עוד בטרם שהשוחט הפסיק לבדוק כבר הספיקו העובדים הגוים להזיז את הבהמות לחתוך ולחלק כל חלק של הבהמה למקומה, אפילו כאשר רצו להחליט על בהמה שהיא טריפה, כבר לא היה שייך כלל למצוא את החלקים של אותה בהמה כי היא התערבבה עם עוד עשרות מאותן האברים של בהמות אחרות, בתוך שניות היו חותכים ומחלקים את האברים ערבבו כשרה עם טריפה ניסו לסמן את האברים בעפרון, אך כשהניסו את האברים לחדר שטיפלו בהם שם שטפו אותם במים צוננים וחמים ללא הפסק ולא היה שייך כלל שישאר מהן זכר, וכל זה היה עוזר לו היה המשגיח בר סמכא ירא שמים ויודע ספר על מי שיכלו לסמוך - אבל לדאבוננו הבעלי בתים כלל לא חיפשו, אותם עניין דבר אחד, עבודה בזול.

כל זמן שרבה של מוסקבה ז"ל עוד היה חי, היו אצלנו במשחטה 11 שוחטים ובודקים, 5 שעסקו בהדבקת תיות (פלומבס) 1 משגיח, בשביל כל ה-17 העובדים שילמו שכר שבועי בדיוק כפי שכל אחד קיבל, אך מיד לאחר פטירתו של רבה של מוסקבה ז"ל לקחו השוחטים את אותו רב-ד"ר שהוזכר לעיל, ובכדי שלא יקימו זעקה הם מינו עוד איזה רב והקימו וועד עובדים (יוניאן), ועמו התנו שהם השוחטים הינם הבעלי בתים וכי הם מינוהו לרב, ואז היה להם קל לבצע את תכניתם האבסורדית לקחת משכורות לפי הבהמות הכשרות, כפי שרצו להנהיג זה זמן רב, בכל משחטה הם קיבלו אחד בתור מנהל ושני בתור מזכיר, אותם השנים תמיד ישבו וניהלו מו"מ עם הבעלי בתים, ולמלא הפלא החלו לקרא "נסים" ובעוד שתמיד בשחיטה היו 35 - 40

המשך בעלון הבא

מפעל הזוהר העולמי יוצא במבצע חסר תקדים, רכישת כל ספרי הזוהר דף היומי בפורמט כ"ס במחיר מסובסד, טל: 0527-651911

וְכָל מִי דֹאשְׁתַּדֵּל לְקַרְא אֶת הַזוהַר הַקְדוּשׁ אֲפִילוּ בְקִרְיָא לְבַד וּבְגִמְגוּם, הָרִי הוּא כְּהוֹנֵה וּמְפָרֵשׁ אֶת הַשֵּׁם, שֵׁשׁ כּוֹחַ בּוֹ לַעֲשׂוֹת נִסִּים אֲפִילוּ בְּלֹא יָדְיָעָה, וְיִגַּן עֲלֵיו בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא (הַגְּהוֹת הַרְמ"ז - ר"מ זְכוּתָא קַע"ח).

המשך מעלון הקודם

בעניני מאכלות בכלל, ובעניני שחיטה בפרט, והספר ראוי מאוד הן לבעלי בתים פשוטים, והן לרבנים מנהיגי הקהילות שידעו איך להזהר ולהזהיר את אחבנ"י, הן לשובי"ם, ולרבנים מכשירים, ומשגיחים, שידעו איך להזהר ולעמוד על נפשם מבלי להתגעל בפת בנם, ולפגום נפשם ורוחם, ובפרט בענין שחיטה בעמידה בפען, עשה מלאכה גדולה לבאר את הענין בכל פרטותי' ודקדוקי' גודל החששות של כל הה' הלכות שחיטה שיש בשחיטה בפען, ואין חכם כבעל נסיון, כי במו עיני ראיתי כל החששות הנ"ל ועוד ועוד, עד כמה צדקו דבריו ממש, רח"ל החששות של נבילות וטריפות ממש, וכאן סומכים על כוחו דזקן וכסיל דעבר ושנה הותרה לו, ואין אדם חוטא אלא אם כן נכנס בו רוח שטות, וכבר אמרו חז"ל אין שוטה מרגיש, לא חלים ולא מרגישים כלל יותר, וקשה להאמין איך לקו בסנוורים גם אותם המכשירים לבושים בעטרת שער, שלוחים מהס"מ וחייליו (כמבואר להלן) להסיר העטרה מעל כנסת ישראל ה"י, השי"ת יערה עליהם רוח טהרה ובינה שידעו ויבינו את אשר לפניהם לרומם קרן הדת והשחיטה הקדושה להחזירה כבראשונה על תילה שיתנהגו כפי רצון תורתנו הקדושה כמקובל לנו מדור דור שלא ישנו אף כקוצו של יוד אף ממנהג קל, וכל מי שיש בידו לעשות למען השחיטה ברוך יהיה.

ויהי רצון שחפץ ה' בידו יצליח, להתריע ולהזעיק על אודות הגזירה הנוראה ח"ו, אשר צריך לנוע אמות הסיפים של קהילות ישראל בכל אתר להקהל ולעמוד על נפשם שלא ישלטו בה הס"מ וחייליו כמבואר בספר "שמרו משפט" מגה"צ ר' עקיבא יוסף בעמ"ח לב העיברי וז"ל:

הגהצה"ק ר' נתן אדלר זלה"ה רצה לפסול השו"ב דפפ"ד, ולהכניע החותם של הסט"א השורה על השובי"ם הפסולים בסוד על חרבן תחי' וכו' ואלמלא השיג כל רצונו ה' בא משיח צדקינו, אך הס"מ העמיד עליו רודפים קצבים, והצריך לברוח מפפ"ד, ותלמידו הח"ס רץ אחריו כמה פרסאות וכו' עכ"ל (הובא בספר "משכיל אל דל") עיי"ש באריכות.

וכ"כ כתב בספר "ברית מטה משה" על הגדה של פסח בדף האחרון וז"ל:

ועכשיו שאיתרע חזקתם ראינו למפרע שדבר זה החריב את ביתנו אשר עדיין לא נבנה בימינו, והשכינה בגלות עדיין בעונינו. וכאשר נמצא כמה קלקולים אשר אין להעלות על הספר כי קצר הירעה מלהשתרע, וכו'. ובפרט בשחיטת הכבשים מחמת צמרו קרוב הדבר לפשוע ולקלקל ומחמת שיש להם לשחוט הרבה אינו מדקדקים כ"כ וממהירים לשחוט וקרוב לוודאי שמאכילין נבילות וטריפות כאשר נתברר...ומי שיהי' מותמ' בדבר ולומר מה גבר בגוברין ומה יום מיומים ויקל בדבר הזה בוודאי מנהג אבותיהם בידם ששוחטים את דבריהם לאמר מי יתן לנו לאכול בשר וא"ת וישטחו אלא וישחטו שהיה

נתחייבו שונאיהם של ישראל כליה על שבקשו לאכול בשר תאוה היינו בשר נחירה ואבותינו חטאו ואינם ואנחנו אם נעשה כמעשיהם לא טובים להיות נלכדים בעונם ח"ו ואוי לנו מיום הדין ואוי לנו מיום התוכחה: ואין לנו פה לדבר ומי יוכל להגיד ולספר מה שעבר עלינו עד כה שגרמו לנו השוחטים כמה רעות ולא ידעו ששחטו לעצמם בסכין פגומה כמו כן יהיה מיתתם בכלל נבילה וטרפה לכל הוא הקליפה רח"ל תשליך אותם, ומוכרח להיות מגולגל בכלב וכו' עיי"ש באריכות גדול.

וידוע שע"י בשר פיגול יצאו מן הדת לערך ג' וחצי מיליאן יהודים רח"ל, כמבואר בשו"ת דברי חיים" (יו"ד ח"א סימן ז) שאין עבירה כמאכלות אסורות שמטמטם הלב הישראלי, ובעוה"ר ראינו עי"ז יצאו מן הדת כמה קהילות בארץ לוע"ז שאכלו ונתפטמו בנו"ט על ידי השובי"ם הקלים, וגברו עליהם דעות זרות עד שנאבדו מן הקהל (עיי"ש דבריו החוצצים להבות אש), וכן מובא בדגל מחנה אפרים" (פרשת עקב מכתב מהרמב"ם זצ"ל) ששבועים אלף איש כפרו בתחיית המתים בגלל שאכלו ונתפטמו במאכלות אסורות עד שיצאו מהדת ובא עליהם מלך והרג את כולם רח"ל.

וידוע שמערמת הס"ם שלא לפתות כל יחיד ויחיד, רק מעמיד שוחטים ורבנים בכ"מ מסיטרא דילי' ועי"ז הכל ברשתו.

וראה מש"כ בעל "תולדות יעקב יוסף" (פ' נשא בד"ה העולה) וז"ל:

עתה התחכם היצה"ר שלא יצטרך לילך ולפתות וללכוד ברשתו כל יחיד ויחיד, רק יחיד אשר רבים נכשלים בו, והוא שמעמיד שוחט בעיר מסיטרא דילי' המאכיל טריפות לרבים וכולם נלכדו ברשתו, עיי"ש.

וזה שאנו רואים רבנים גדולים בקהילות ישראל שמכשילים הרבים ומאכילים נבילות וטריפות בישראל, זה אינו דבר חדש, וכבר מבואר בספר "שע"ת לרבינו יונה" זצ"ל וז"ל:

אם הרב אינו משגיח על השו"ב כראוי וסומך עצמו על חזקתו הוי הרב בכלל מאכיל טריפות לישראל חס ושלוש ונתפס בעונו.

וכן מובא ב"תבואות שור" (על מסכת חולין) שהס"מ יושב על כסא של ג' רגלים, רבנים, חזנים, שוחטים, ואינו צריך לעמול הרבה וכך יש לו הכל ברשותו.

ובשו"ת "חת"ס" (או"ח סימן ר"ה) מבואר שמלך זקן וכסיל יושב על כסא של ג' רגלים, חזנים, שוחטים, סופרים, וז"ל:

המלך זקן וכסיל (הוא היצה"ר) יושב על כסא של ג' רגלים.

רגל א' - החזנים המוליכין מחוץ למחנה תפלות כלל ישראל.

המשך בעלון הבא

